

LB 62:1.5 Mijn ziel is stil tot God mijn Heer

<p>62:1 Mijn ziel is stil tot God mijn Heer, van Hem verwacht ik altijd weer mijn heil, – op Hem toch kan ik bouwen. Ik wankel niet, want Hij staat vast: mijn toevlucht, als het water wast, mijn rots, mijn enige vertrouwen.</p>	<p>62:5 Voorwaar, Hij is mijn heil, mijn rots, mijn naam rust in de schutse Gods. O volk, uw God laat u niet vallen. Als gij voor Hem uw hart uitstort, vertrouw dat gij gezegend wordt: God is een schuilplaats voor ons allen.</p>
---	--

LB 362:1.2.3 Hij die gesproken heeft een woord dat gaat

<p>362:1 Hij die gesproken heeft een woord dat gáát, een tocht door de woestijn, een weg ten leven, een spoor van licht dat als een handschrift staat tegen de zwartste hemel aangeschreven: Hij scheidt ons hier een nieuwe dageraad, Hij roept ons aan: ‘Ik zal jou niet begeven’.</p>
<p>362:2 Hij die ons in zijn dienstwerk heeft gewild, die het gewaagd heeft onze hand te vragen; die ons uit angst en doem heeft weggetild en ons tot hier op handen heeft gedragen; Hij die verlangen wekt, verlangen stilt – vrees niet, Hij gaat met ons, een weg van dagen.</p>
<p>362:3 Van U is deze wereld, deze tijd. Gij hebt uw stem tot op vandaag doen klinken. Uw naam is hartstocht voor gerechtigheid, uw woord de bron waaruit wij willen drinken. Gij die tot hiertoe onze toekomst zijt – dat wij niet in vertwijfeling verzinken.</p>

LB 904:1.4.5 Beveel gerust uw wegen

<p>904:1 Beveel gerust uw wegen, al wat u 't harte deert, der trouwe hoede en zegen van Hem, die 't al regeert. Die wolken, lucht en winden wijst spoor en loop en baan, zal ook wel wegen vinden waarlangs uw voet kan gaan.</p>	<p>904:4 Wel kan zijn hulp vertragen, en 't schijnt soms in de nacht, alsof geen licht zal dagen, alsof geen troost u wacht, als u de angst doet beven dat God u niet meer kent, dat Hij zich van uw leven voorgoed heeft afgewend.</p>
<p>904:5 Maar blijft gij met vertrouwen naar God zien in de nacht; dan doet Hij u aanschouwen wat gij het minst verwacht. Eens zal Hij u bevrijden ook van de zwaarste last, houd moedig bij het strijden aan zijn beloften vast.</p>	

LB 612:1.2.3 Wij komen als geroepen

<p>612:1 Wij komen als geroepen en aan het licht gebracht. Het leven te begroeten heeft God ons toegedacht. Wij komen als geroepen, getekend met een naam, van ongeweten toekomst de mede-erfgenaam.</p>	<p>612:2 Geroepen om te leven, gehouden aan zijn woord van uitgesproken vrede, van liefde ongehoord. Herboren, uitgetogen uit de toevalligheid, bestemd voor de genade, het donker al voorbij.</p>
<p>612:3 Getekend voor ons leven als kind'ren van het licht, gezaaid op hoop van zegen, de dag als vergezicht. God, breng ons zelf op adem en treed in ons bestaan. Bezegel onze vreugde hier met uw eigen naam!</p>	

LB 961 Niemand leeft voor zichzelf

<p>961:1 Niemand leeft voor zichzelf niemand sterft voor zichzelf. Wij leven en sterven voor God onze Heer, aan Hem behoren wij toe.</p>
--

LB 416:1.2.3.4 Ga met God en Hij zal met je zijn

<p>416:1 Ga met God en Hij zal met je zijn, jou nabij op al je wegen met zijn raad en troost en zegen. Ga met God en Hij zal met je zijn.</p>	<p>416:2 Ga met God en Hij zal met je zijn: bij gevaar, in bange tijden, over jou zijn vleugels spreiden. Ga met God en Hij zal met je zijn.</p>
<p>416:3 Ga met God en Hij zal met je zijn: in zijn liefde je bewaren, in de dood je leven sparen. Ga met God en Hij zal met je zijn.</p>	<p>416:4 Ga met God en Hij zal met je zijn tot wij weer elkaar ontmoeten, in zijn naam elkaar begroeten. Ga met God en Hij zal met je zijn.</p>